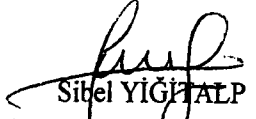

7176
20.03.2018

10/2645

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Down sendromlu bireylerin sosyal hayata katılmalarının önündeki engelleri kaldırmak, onların ve ailelerin yaşamlarını kolaylaştırmak ve down sendromu hakkında toplumsal bilinç yaratmak için yapılabileceklerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederim.

Sibel YİĞİT ALP
HDP Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

Birleşmiş Milletler 10 Kasım 2011 tarihli kararı ile 21 Mart'ı resmi "Dünya Down Sendromu Günü" olarak tanımıştır ve bu gün tüm dünyada down sendromlu bireyler hakkında toplumsal bilinç yaratmak amaçlı çalışmalar yapılmaktadır. Tarih olarak bu günün seçilmesi; 21 Mart (21/3) günü, Down sendromlu insanlarda 21'inci kromozomun 3 tane oluşunu simgelemektedir.

Down sendromu ilk kez 1866 yılında İngiliz hekim John Langdon Down tarafından sistematik bir şekilde sınıflandırılarak bir sendrom olarak tanımlanmış, 1959'da da Fransız Profesör Jérôme Lejeune bu sendromun kromozomal bir düzensizlik olduğunu kanıtlanmıştır. İnsan vücudunu oluşturan kromozomların 23 tanesi anneden 23 tanesi ise babadan gelmektedir. Down sendromunda ise iki adet olması gereken 21nci kromozomdan üç adet bulunmakta ve bunun sonucunda da toplam kromozom sayısı 46 değil 47 olmaktadır. Down sendromlularda görülen bazı fiziksel özellikler çekik küçük gözler, basık burun, kısa parmaklar, kıvrık serçe parmak, kalın ense, avuç içindeki tek çizgi, ayak başparmağının diğer parmaklardan daha açık olmasıdır. Bu özelliklerin hepsi veya birkaçı görülebilmektedir. Down sendromlu bebekler istisnalar olmakla beraber yaşitlarından daha yavaş büyümekte, zihinsel gelişimleri geriden gelmekte ve bu gerilik yaş büyüdükçe daha belirgin olarak gözükmemektedir.

Dünyada en sık görülen genetik bozukluklardan biri olan down sendromu dünyada ortalama olarak her 800 canlıdan birinde görülmektedir. Tüm dünyada 6 milyon civarında Türkiye'de ise kesin bir veri bulunmamasına rağmen yaklaşık 100 bin down sendromlu kişi olduğu tahmin edilmektedir.

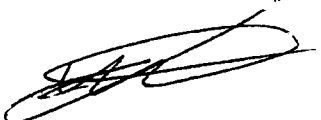
Her çocuk gibi Down sendromlu çocuklar da farklı zeka seviyesine, yetenek ve kişiliğe sahiptirler. Bu çocukların kapasitesini maksimum düzeyde kullanabilmesi için zamanında ve doğru desteği alabilmesi çok önemlidir. Erken eğitim programları, fizyoterapi, dil terapisi, alternatif terapiler, oyun grupları gibi seçenekler aileler tarafından iyice değerlendirilmeli ve doğru kaynaklara ulaşılarak karar verilmelidir. Down sendromlu çocukların/bireylerin yaşamda başarılı olabilmesi ve kendilerine toplum içinde anlamlı bir hayat kurabilmesinin tek yolu düzenli bir eğitim programından geçmeleridir. Düzenli bir eğitim programı gören down sendromlu bireyler eğitim hayatlarını üniversite dâhil olmak üzere sürdürebilir, ikinci bir dil öğrenebilir, çalışabilir, bağımsız veya yarı bağımsız hayatlar sürdürebilirler. Ancak bunun için down sendromlu bir bebeğin eğitimine 0-2 ay itibarıyla başlanması gerekmektedir. Başarılı kaynaştırma modelleri ile tüm çocukların farklı olduğunu ve tüm çocukların eğitilebileceğine inanılmaktadır.

Ayrıca down sendromlu bireylerin sosyal yaşama katılımında düzenli eğitim programının yanı sıra toplum tarafından kabul edilmeleri de önemlidir. Down Sendromunu bir hastalık olarak değil genetik bir farklılık olarak görülmesi ve bu farklılıkların da normal kabul edilmesi, onların da sosyal hayatta tüm insanlarla beraber, izole edilmeden yaşamaları büyük önem taşımaktadır.

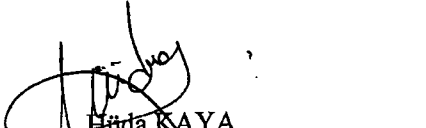
Down sendromlu bireylerin bağımsız, üretken ve toplumla bütünleşen bir yaşam kurabilmelerini sağlamak ve uluslararası platformda Down sendromu ile ilgili araştırmaları takip ederek Türkiye'de uygulanmasına yönelik çalışmalar yapmak devletin görevlerinden

birisidir. Bu minvalde; down sendromlu bireylerin eğitim ve sağlık haklarından faydalanırken; sağlık raporlarını 2 yılda bir yenilemede hastanelerde randevu almakta zorlanmaları, resmi işlemlerin uzun ve karmaşık olması; okullarda kaynaştırma sınıflarının az olması vb. gibi sorunlar yaşamaktadırlar. Ayrıca down sendromlu bireylerin ailelerinin çocuklarını emanet edecekleri bir resmi kurum istekleri mevcuttur.

Tüm bunlardan hareketle; Down sendromlu bireylerin sosyal hayata katılmalarının önündeki engelleri kaldırmak, onların ve ailelerin yaşamlarını kolaylaştırmak ve bu sendrom hakkında toplumsal bilinç yaratmak için yapılabileceklerin belirlenmesi amacıyla bir araştırma komisyonu kurulmasını talep ederiz.

Garo PAYLAN
HDP İstanbul Milletvekili

Hüda KAYA
HDP İstanbul Milletvekili

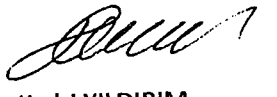
Ertuğrul KÜRKÜ
HDP İzmir Milletvekili

Ayhan BİGEN
HDP Kars Milletvekili

Erol DORA
HDP Mardin Milletvekili

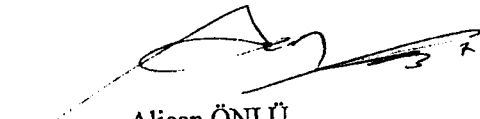
Kadri YILDIRIM
HDP Siirt Milletvekili

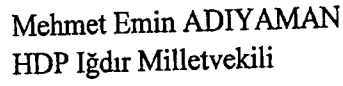
Osman BAYDEMİR
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Leyla BİRLİK
HDP Şırnak Milletvekili

Alican ÖNLÜ
HDP Tunceli Milletvekili

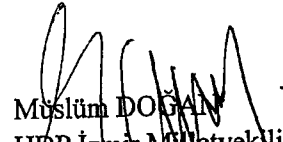
Mehmet Emin ADIYAMAN
HDP Iğdır Milletvekili

Celal DOĞAN
HDP İstanbul Milletvekili

Erdal ATAŞ
HDP İstanbul Milletvekili

Müslüm DOĞAN
HDP İzmir Milletvekili

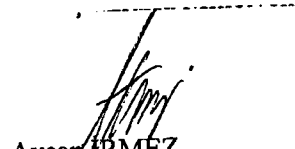
Ali ATALAN
HDP Mardin Milletvekili

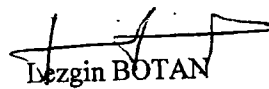
Miñhat SANCAR
HDP Mardin Milletvekili

Dilek ÖCALAN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Aycan İRMEZ
HDP Şırnak Milletvekili

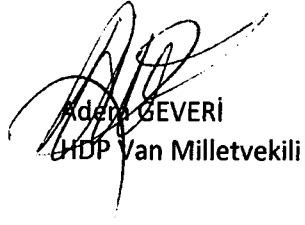

Lezgin BOTAN
HDP Van Milletvekili

Bedia ÖZGÖKÇE ERTAN
HDP Van Milletvekili

Nadir YILDIRIM
HDP Van Milletvekili

Adem GEVERİ
HDP Van Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞINA

10/2645 esas numaralı Meclis

araştırması işine katılmam kararı

yağıncaz az edilm. 27/03/2018

Behcet YILDIRIM
Adıyaman mv.

TBMM BAŞKANLIĞINA

10/2645 esas numaralı Meclis

araştırması üzerine katkılarını gereğini

teşekkür ederim. 27/03/2018

Behcet YILDIRIM
Adıyaman mv.